

nogen Fare ved strax at udbære det; men dertil er der jo ialtsald ikke for Diebliffet nogen Udsigt; men naar vi først ere blevne af med Landsstutteriet, haaber jeg, at vi ogsaa inden mange Aar vilde komme af med Stamstutteriet. Jeg for mit Vedkommende kan, som sagt, ikke see nogen Grund til at holde derpaa; men jeg kan indbømme, hvad der er udtalt af flere ærede Talere, at naar man ønsker en saadan Reform, skal man ikke gaae for rask frem, men derimod gaae successivt tilværks; lad os derfor gaae frem med smaa Skridt og vel betænke os. Lad os nu høre Landsstutteriet og see, hvad følger det vil bringe. Jeg haaber, at man da en anden Gang vil faae større Lyft til at høre Stamstutteriet. Jeg holder, som sagt, af, at vi, naar vi gaae ind paa Reformer, da gjøre det med smaa Skridt. Det, jeg nu vil gjen- tage, er grundet paa Betragtninger, som jeg Tid efter anden har hentet her i Thinget, og det er: Lad os lytte til virkelig Sagkyndiges Stemme og ikke ganske oversee deres Mening i en Sag, som dog, naar Alt kommer til Alt, ene angaaer de praktiske Landmænd.

N. Sage: Det var ikke for at deeltage i denne interessante Forhandling jeg tillod mig at bede om Ordet, men det var hovedsagelig for at tolke min Tak til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hegermann-Lindencrone) for hans overordentlig lærerige Bidrag til Stutterivæsenets Historie her i Landet; det synes at ligge til Valgkredsen; thi det ærede Medlems Forgænger har ligesom han stadigt aflædt Regjeringens Hestefabrik al dens Pragt og Glans. Jeg taler ogsaa det ærede Medlem, fordi han saa tydeligt har viist os denne Sags Stilling her i Landet for en længere Aarrække tilbage; men det er gaaet det ærede Medlem modsat den Mand, der reiste fra Dan til Verscheba og fandt Alting godt; den ærede Rigsdagsmand har undersøgt Regjeringens Hesteavl ligesom Skagen til Drefund og har fundet den slettere og slettere, slet heelt igjennem; Alt, hvad der er skeet, har ført til daarligere og daarligere Heste, til en slettere og slettere Tilstand, til en saadan Forvirring af Racen og et saa uheldigt Valg af dem, at jeg rigtignok troede, at det ærede Medlem vilde have endt med at

fraraade hele Bevillingen og med at foreslaae det efter hans Beskrivelse eneste Fornuftige, nemlig at nedlægge den hele Industri; men det ærede Medlem har, og det kan jeg godt begribe, som Militair en egen Fortjærlighed for den Slags Heste, Cavalleriet skal bruge; men heller ikke dem har det ærede Medlem været istand til at finde i det kongelige Stutteri; derimod har han henviist os til, hvorledes Østerrig har opdrættet deslige kraftige Heste til sit Cavalleri. Det ærede Medlem kunde have lagt til, at disse Heste ere overordentlig dyre; thi, saavidt jeg erindrer, er alene den Jord, der ligger til Stutteriet i Ungarn, større end mangt et tydsk Thyrsendømme, og de østerrigste Cavalleriheste ere saa dyre, at vi ikke vilde være istand til at afholde Udgifterne derved; men vi udstede da heller ikke saa mange Papirpenge som Østerrig. Det ærede Medlem vil forøvrigt vistnok give mig Ret i, at det i Krigstid sælde ikke ligge saameget til Hesten som til Rytteren; det er i det Mindste min Mening, og, som det vil erindres, ere jo Østerrigerne ogsaa trods deres gode Heste blevne slagne, hvergang de have været i Slag. — Det ærede Medlem vil foretage nogle Forandringer i Lovforslaget, og jeg skal give ham Ret i, at der vil være Meget vundet, dersom vi ingen Penge give ud i nogle Aar, men derimod samle dem op; thi jeg vil da haabe, at ingen Heste blive kjøbt i Arabien, men at vi derimod vilde spare vore Penge og beholde dem i vor Komme. Det ærede Medlem vil have, at vi bogstavelig skulle opfylde, hvad Loven her foreslaaer, nemlig at vi skulle afløse det engelske Fuldblod med arabisk Fuldblod; jeg har altid troet, at det engelske Fuldblod egentlig var arabisk Fuldblod; men det skal jeg ikke indlade mig videre i Debat om. Det ærede Medlem finder det ønskeligt, at vi ikke erholde vore Hingste fra England, men raader derimod til, at vi skulle tage dem fra Arabien; men vil det ærede Medlem da ikke ogsaa have Hopper fra Arabien? Jeg formoder, at det ærede Medlem al- lerhelst vil have Afkommet af den Hest, hvorpaa Propheten ved fra Mekka til Medina; paa den Maade vilde han formodentlig faae den ægte; men det er jo en bekendt Sag, at Hingste kan man vel faae i Arabien, men der-